

Aile İçi İletişimde Teşekkür 2

Teşekkürün Hakikati

Görülen bir iyilik karşısında teşekkür etmek sadece kuru bir sözden ibaret sanılmamalıdır. Bilakis teşekkür eden kimse karşı tarafa: “Senin bu iyiliğinin farkındayım. Yaptıkların için sana minnettarım. Sana ve ilişkimize değer veriyorum. Senden memnunum.” mesajlarını da verir. Bu mesaj içtimai hayatta kardeşliği, birlik beraberliği kuvvetlendirirken aile hayatında da sağlıklı iletişimi güçlendirir. Bu yönüyle teşekkür, iletişimin güç kaynaklarından. Kaldı ki gönülden yapılan bir teşekkürün yerini başka bir şey tutamaz. Zira o, karşılıklı sevgi, şefkat ve saygıyı artırır ve eşlerin aralarındaki birliktelik bağıni pekiştirir. Eşlerin birbirine duygularını daha rahat açmalarına vesile, etkili bir cümledir. Aynı zamanda bu cümle insanı yeni güzel davranışlara da motive eden sırlı bir sözdür. Eşler aile içi sağlıklı iletişim kurabilmeleri adına gerekli olan bu sırlı cümleyi asla hafife almamalı ve terk etmemelidir.

Eşler Teşekkür İçin Vesile Kollamalıdır

Eşler birbirine teşekkür edeceği birçok fırsat bulabilir ya da oluşturabilir. Zira bir yuvada bu hususta çok fırsat vardır. Mesela erkek, hanımının yaptığı lezzetli bir yemeğe, kurduğu özel bir sofraya, yaptığı güzel bir temizliğe, elbiselerini ütöleyip giyimine hazırlamasına, çocuklarının hizmetini görmesine kadar birçok vesile bulabilir. Kadın da kocasına teşekkür etme adına yuvasına sahip çıkmasından, hastalığında ilgilenmesine, çocuklarıyla meşgul olmasından bir geziye götürmesine kadar birçok iyiliği buna sebep yapabilir. Fakat çoğu zaman bunlar, eşlerin mecbur yapması gereken sıradan işler olarak algılandığından dolayı teşekkür, akla gelmez. Halbuki bunlar da eşlerin gönülden birbirleri için ne fedakarlıklara ve zorluklara katlanarak yaptıkları ve teşekkürü hak eden iyiliklerdir.

Bu konuda, Peygamber Efendimiz eşi Hz. Hatice’yi andığında dile getirdiği hususlar örnek olarak da düşünülebilir. O, bir mecliste adı geçtiğinde onu hep medh u sena ile yad ederken ondan gördüğü iyilikleri şöyle dile getirirdi: “Ben kadınlar içinde Hatice’den daha faziletli ve üstün olanı görmedim. Bütün insanlar Beni inkar ederken, o, Bana inandı. Herkes Beni yalanlarken o, ‘Sen doğrusun, çekinme ve devam et’ dedi. Herkes Beni yalnızlığa terk ederken, o sadece imanı ve sevgisiyle değil malıyla da Bana destek oldu. Bu uğurda maddi varlığını da feda etmekten geri durmadı. Bana her hâlükârda sahip çıktı. Üstelik bütün çocuklarım da ondan oldu.” Peygamber Efendimiz’in bu sünneti aslında bize şunu da göstermektedir ki iyiliğini gördüğümüz kimseler ölmüş olsalar bile onları hayırla yad ederek teşekkür ve takdirlerimiz devam etmelidir. Zira bu iyilikler onlar için sadaka-i cariye olduğu gibi bizim için de bir teşekkür ve dua vesilesidir.

Bu açıdan teşekkür, sadece bir nezaket değil hak ve adalettir de. Zira adalet, her şeyi yerli yerine koymak, her hak sahibinin hakkını kendisine vermek demektir. Bu manada iyiliğini gördüğümüz kimseye teşekkür etmek ve onu takdir etmek emeğinin hakkını teslim adına, onun üzerimizdeki hakkıdır. Zamanında ve yerinde bir teşekkür ve takdirle bu hakkı yerine getirenler adaleti de ikame ettiklerinden yuvalarında sağlıklı iletişimi de kurmuş ve korumuş olurlar. Zaten sağlıklı iletişim zulüm üzerine değil ancak hassas bir hak ve adalet anlayışı üzerine kurulabilir.

Teşekkür Salih Dairesi

Teşekkürle ilgili bilinmesi gerekli bir diğer noktada şudur ki, ayetin ifadesiyle “İyiliğin karşılığı ancak iyiliktir.”⁴ Zira iyilik, daima iyilik doğurur. İyilik salih dairesi içine girilince bu her iki taraf için de işlemeye başlar. Böyle bir davranış sonunda sadece karşı tarafa yapılan bir iyilik değil aynı zamanda insanın kendisine yaptığı bir iyiliğe dönüşür. Dolayısıyla birisinden iyilik gören bir mü’min, ona sözlü ya da fiili iyilikle mukabelede bulunmalıdır. İşte sözle yapılan iyilik, güzel bir cümle ya da içten bir teşekkürdür. Böylece ilişkilerini teşekkür salih dairesi içerisinde sürdürenler en büyük iyiliği ilk önce kendilerine yaparlar. Yani bu iyiliğin en güzel yansıması onların hayatına olur.

Bu manada Allah Resûlü (sallallahu aleyhi vesellem) gördüğü iyilikleri unutmaz kendisine iyilik yapanları da hep hayırla yad ederdi. Mesela Mekke günlerinde müşrikler, Allah Resûlü’nü üzme ve O’nu zor durumda bırakmak için ellerinden gelen kötülüğü yapmaya çalışıyorlardı. O dönemde Peygamberimiz’e bir saldırıları da kızları üzerinden olmuştu. Hem kızı Zeyneb’i hem de Efendimiz’i huzursuz etmek için damadı Ebu’l-Âs’a gitmiş kendisinden Zeyneb’i boşamasını istemişlerdi. Ebu’l-As ise bu alçakça teklifi reddetmiş ve onları terslemişti. Efendimiz (aleyhissalatü vesselam), henüz inanmadığı halde damadının sergilediği bu civanmertlik karşısında kendisine teşekkür etmişti. Hatta o Bedir’de esir düşünce, Allah Resûlü kendisini serbest bırakmış ve kendisinden kızı Zeyneb’i Medine’ye göndermesini istemişti. Söz verdiği gibi o da mert davranmış ve Mekke’ye döner dönmez Hz. Zeyneb’i Medine’ye babasının yanına uğurlamıştı. Hz. Zeyneb (radiyallahu anha) Medine’ye geldiğini gören Peygamber Efendimiz, bir kez daha damadını hayırla yad ederek onu şöyle takdir etmişti: “Benimle konuştu ve bana doğru söyledi. Bana söz verdi ve sözünde vefalı davrandı.”⁵ Belki de Allah Resulünün teşekkür ve takdirleriyle oluşturduğu bu salih dairedir ki Hudeybiye sulhundan az önce yani h. 6. ncı yılında Medine’ye gelmiş ve Müslüman olmuştur.

Yazar: Dr. Selim Koç

Kaynak: <https://peygamberyolu.com/aile-ici-iletisimde-tesekkur/>